יבום הלכה כ חמו לאוין פג טוש"ע מימו הנט סעיף ג: עג ב ג ד ה ו ז מיי פ"ה מהלכות יבום הלכה יח סמג עשין נא :מוש"ע שם סי׳ קע סט"ו

עין משפם

גר מצוה

תניא עשו ביאת בן ט׳ . כמאמר בגדול ר״מ אומר עשו חליצת בן ט' כגט . חליצת בן ט' לאו כלום היצות בן ט לאו כלום הוא והכי איתא בפ׳ מצות חליצה דלרבנן אין חליצת . קטז כלום. ומסתבר דה״ה קטן כלום. ומטובו דוד ה לגיטו שהרי גט אינו פסול ביבמה אלא משום חליצה כדא׳ פ׳ ר״ג גט להוציא וחליצה להוציא ומדגט לא מהני חליצה נמי לא מהניא ואחי למרעל אחר חליצה חליצה משום ווליצוי וכיון דחליצת קטן לא פסלה גיטו נמי לא פסיל כלל. והאי דקתני עשו ביאת בז . ט' כמאמר בגדול ולא ט כמאמרו בגדרל דלא קתני כמאמרו משום דמאמרו אינו פוסל בסוף י וריאחו פוסל אפי' רסופ יביאות פוסק אפי בסוף כמאמר בגדול. ומסתברא דלר״מ נמי דס״ל דגט קטן ומהניז ה"מ כשכתב בכתו פוסל שהרי צריך שיאמר לסופר כתוב חתומו ואין ^{ל)} שליחות

א) עי׳ תוס׳ גיטין (דף כ״ב ע"ב) ד"ה והא באמצע הדיבור וי"ל דלא בעינן שליחות בכחיבה וכו׳

לקטן ובעדי מסירה נמי לא

. דהא ס"ל לר"מ עדי

ידו כיון דכשר מן התורה

. שהרי אם נשאת הולד כשר

והא אפליגו בה חדא זימנא. בהאי פירקא גופיה (לעיל דף זב:) דאמר בדרב המנונא פליגי ואכולה מילתא דר' יוסי ויש שמואל בעניותינו לריכה גטן: בזרגבי' אמרו לו מחה אשחן ונשא

ליה נמי לומר דפליגי באין קידושין תופסין ביבמה משום דחיפליגו בה חדה זימנה: וכן אמר רב תחהיפא בר אבימי יש לו מאמר. הר"י דמ"ד יש לו מאמר אבל גט לא תום' חד מקמאי דמאמר עדיף שהוא במקום ביאה אבל גט הוי במקום חליצה וביאה עדיפא מחלינה דהא ביאה אמרינן דפסיקא ליה בין בתחלה בין בסוף

אבל חלינה לא ושמואל דאמר גט

יש לו כ"ש מאמר דיש לו: רבי מאיר אומר עשו חליצת בן מ' בו'. אר"י דלר"מ יש לו חלינה וכ"ש ביאה אבל לרבנן דוקא ביאה יש לו אבל חלינה אין לו ומתניתין וברייתא דלעיל דקתני בן ט' פוסל ע"י אחין (א) בדרך אחד ע"כ רבנן היא דלרבי מאיר פסיקא ליה חליצה כמו ביאה דאמר חליצת בן ט׳ כגט בגדול וגט של גדול פוסל אפי׳ לבסוף והא דפליגי שמואל ורבי אלעזר בריש כל הגט (גיטין דף כד:) דלשמואל חליצת קטן פסולה ופוסלת ולרבי אלעזר אינה פוסלת ליכא למימר דאליבא דרבנן פליגי וסבר שמואל דלרבנן פוסלת בתחלה ורבי אלעזר סבר דאפי׳ בתחלה לא פסלה דע"כ מודה שמואל דלרבנן אין לו חליצה כלל דבפרק מצות חליצה (לקמן קה:) אמתניתין דהחוללת מן הקטן חלינתה פסולה אמר ישמואל זו דברי רבי מאיר אבל חכמים אומרים אין חליצת קטן כלום ואליבא דר"מ נמי ליכא למימר דפליגי דהא בהדיא האמר הכא עשו חלילת בן ט' כגט בגדול אלא במתני׳ דפ׳ מלות חלילה (ג"ז שם) פליגי דשמואל מוקי לה כר׳ מאיר ורבי אלעזר מוקי לה כרבנן:

א) נלעיל פה. זכ: נס. גיםין הכי גרסינן אי נמי ליסא לדרב הונא כלל ובדרב המנונא קמיפלגי: דרלמא אאינו פוסל. ואם תאמר ומאי דוחקיה לומר כן נימא עב א מייי פייב מהלכות אחוסה מאביה. שלא מאמה: וחורו ואמרו לו מסה. השנייה ונשא בסוטה בסוף היה מביא (דף יח: ושם) דלית הלכה כוותיה ולא ניחא

> ולא קרובתה היא: חורו ואמרו לו מתה. ונשה החותה של שלישית זו מאביה ולא מאמה נמלאת רביעית רחוקה מן השנייה וכ"ש מן הראשונה: חורו ואמרו לו מסה. ונשא אחותה מאמה ורחוקה מן השלישית ואח"כ אמרו לו כולן קיימות: מותר ברחשונה ובשלישית ובחמישית. שאין קרובות זו לזו ואף על גב שהשלישית אחות השנייה היא שריא דקדושי שנייה לא תפסי דאחות אשה היא והויא לה כאנוסה ומפותה ותניא (לקמן דף לו.) אנס אשה מותר לישה בתה דלה הסרה תורה חלה אחות אשה והיכא דלא תפום קדושין לאו אשה היא וכן חמישית אף על פי שהיא אחות הרביעית מותרת הואיל ותפסי קדושי שלישית נמלאת ביאת רביעית שהיא אחות שלישית ביאת זנות ולא אסרה חמישית עליו: ופוטרות לרותיהן. אם מת ובא יבם וייבם את אחת מהן נפטרה לרתה: ואסור בשניה וברביעית. בשניה משום ראשונה וברביעית משום שלישית: לחחר מיחת הרחשונה. שאמת היו הדברים של ראשונה ושאר הדברים שקר היו: ואסור בשלישית. מפני שנייה ובחמישית מפני רביעית: הוא פוסל חחלה. כשבעל תחלה אבל לא בסוף כדמפרש בגמרה: פוסלין על ידו. לביחתו לה קנייה לגמרי אלא כמאמר בעלמא והא קי"ל (לעיל דף ג.) דיש מאמר וגט וביאה וחלינה אחר מאמר: גבו׳ לכסוף לה פסיל. הם עשה בה גדול מאמר קודם ביאת בן תשע לא פסיל לה ביאת בו תשע אבעל מאמר: והתני רב זביד כו'. ומשני ביאת בן תשע פסלה אפי׳ בסוף אבל מאמרו של בן תשע אם הוא תחלה פסיל לבסוף לא פסיל: והא קסני הוא פוסל מחלה. ומפרש ביאה לאלמר אלמא אביאה קאי: חסורי מחסרא כו'. אבל ביאה אפי׳ בסוף כילד בן ט׳ שנים שבא על יבמתו פסל ע״י אחין שעשו בה מאמר תחלה דהא כילד אבסוף קאי: יש לו גע. לפוסלה ע"י אחין דקיימא עלייהו בכיון שלא בנה שוב לח יבנה: עשו חלילת בן ט'. לדחות כגט בגדול שפוסל ע"י אחין ולריכה חלילה כן חלילת בן ט׳ אינה לפטור אלא לפסול: אים ליה. גט: וזוטר. מגט דגדול אבל חלילתו הויא כגט דגדול ומשום הכי לא תני כגיטו. והשתא קמפרש ואזיל מאי בצירותיה דגטו מגט דגדול לר"ג כו':

פ: סוטה יח:ן, ב) ולעיל יג: ים ין, ה) לעיל נד: וועמ"ם וש"נן, ד) לעיל נד: וועמ"ם חוח' לעיל נד: ד"ה אחרו לו], ה) [לעיל סח.] נדה מה., ו) [ל"ל רב וכ"א שס],

אחותה של שנייה מאמה ולא מאביה

ונמנאת שלישית רחוקה מן הראשונה

הגהות הב"ח (h) תום' ד"ה ר' מאיר וכו' בן ט' פוסל ע"י אחין בדבר ממל:

מוסף רש"י שומרת יבם שזינתה. כשהיא שומרת יבס, אסורה ליבמה. כאשה תחת בעלה שזינתה שאתורה לבעלה נחומה יח: וכעי"ז לעיל פא.. ולא תפסי בה קדושין. יכתה שלא חללה אם נתקדשה לשוק אין קדושין תופסין בה, חעיצ דסייפי נחוץ בעלמת חססי בהו קדושין (לעיל יג:). אמרו לו מתה אשתך כו". כגון דינה בת לתה מיעקב הווכבד בת לתה מתלרון היוכבד בת לתה מתלרון ושרה בת חלרון מקטורה ורבקה בת קטורה מבתואל ומלכה בת בתואל מחנה, וראובן נשא את מלכה והלך למדינת הים, אמרו לו מתה אשתך ונשא את רבקה שהיא אחותה סזכו ואמכו לו מתה רבקה ונשא את שרה אחותה מאמה, אמרו לו מתה שרה ונשא את יוכבד מחומה מאביה, אמרו לו מתה יוכבד ונשא את דינה אחותה מאמה, חזרו ואמרו לו כולן קיימות, מותר בראשונה. נמלכה אשתו, ובשלישית. שרה, לפי שרבקה לא היו קדושיה קדושין וביאתה באונס הוא ומותר בשרה האנוסה. ובחמישית. דינה ואע"פ אחות יוכבד לפי שביאת יוכבד פיתוי היא ואינה קידושין, מפני שהשלישית קידושיה קידושין, ופוטרות צרותיהן. אם מת וחלנו האחין לאחת מת וחלנו האחין לאחת מהן פוטרות לרותיהן, מפני השלישית (לעיל נד:). על ידו. על כמו וודה ר.).

ודלמא אאינו פוסל אי נמי ממאי דאיתא לדרב הונא דלמא ליתא דרב הונא כלל ובדרב המנונא קמיפלגי דאמר רב המנונא שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה דרב אמר הרי היא כאשת איש ומיפסלא בזנות ושמואל אמר אינה כאשת איש יולא מיפסלא בזנות וא"ג בקדושין תופסין ביבמה קמיפלגי דרב אמר הרי היא כאשת איש יולא תפסי בה קרושין ושמואל אמר אינה כאשת איש ותפסי בה קדושין והא אפליגו בה חדא זימנא מרא מכלל דחברתה איתמר: מתני' יאמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה ונמצאו כולן קיימות מותר בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות צרותיהן ואסור בשניה וברביעית ואין ביאת אחת מהן פומרת צרתה ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה מותר בשניה וברביעית ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית ואין ביאת אחת מהן פומרת צרתה: בן יתשע שנים ויום אחד הוא פוסל ע"י אחין והאחין פוסלין על ידו אלא הוא פוסל תחלה והאחיז פוסלין תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחר שבא על יבמתו פסל ע"י אחין באו עליה אחין ועשו בה מאמר נתנו גם או חלצו פוסלין על ידו: גמ" אטו כולהו לאו לאחר מיתת ראשונה נינהו אמר רב ששת לאחר מיתת ראשונה ודאי: בן תשע שנים וכו': בן תשע שנים ויום אחד תחלה פסיל בסוף לא פסיל והתני רב זביד ב"ר אושעיא העושה מאמר ביבמתו ואח"כ בא אחיו שהוא בן מ' שנים ויום אחד עליה פסלה אמרי יביאה פסיל אפילו בסוף מאמר תחלה

פסיל בסוף לא פסיל וביאה אפילו בסוף פסיל והא קתני אלא שהוא פוסל תחלה והן תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו' חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל תחלה והן פוסלין תחלה וסוף בד"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן ם' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי אית ליה מאמר כלל ע"י אחין והתניא כן מ' שנים ויום אחר יהוא פוסל בדבר אחר והאחין פוסלין על ידו בארבעה דברים הוא פוסל ע"י אחין בביאה "והאחין פוסלין ידו בביאה במאמר בגם בחליצה יביאה דפסלה בין בתחלה בין בסוף פסיקא ליה מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל לא פסיקא ליה איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו גמ וכן אמר רב תחליפא בר אבימי יש לו מאמר תניא נמי הכי יש לו גם ויש לו מאמר דברי ר"מ וסבר ר"מ יש לו גם והתניא סיעשו ביאת בן תשע כמאמר בגדול ר"מ אומר עשו חליצת בן תשע כגם בגדול ואם איתא ליתני כגיםו אמר רב הונא בריה דרב יהושע אית ליה וזומר לר"ג דאמר אין גם אחר גם ה"מ בגדול אחר גדול וקטן אחר קטן אבל גדול אחר קטן מהני לרבנן דאמרי יש גם אחר גם ה"מ בגדול אחר גדול או בקטן אחר קטן אבל קטן אחר גדול לא מהני: